

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

07 דצמבר 2020

ת"פ [redacted] מדינת ישראל נ' [redacted] (אסור בפרסום)

לפני כב' השופטת נעה תבור, סגנית הנשיא

מדינת ישראל

המאשימה:

נגד

[redacted] (אסור בפרסום) ת"ז [redacted]

הנאשם:

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד [redacted]

ב"כ הנאשם - עו"ד אלון ארו
הנאשם - התייצב

פרוטוקול

החלטה

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של מעשה מגונה בקטינה בת פחות מ- 14. העבירה בוצעה כלפי שתי קטינות בנות 12 ו- 13 בעת שהיו בשטח מועדון כפר המכביה. הנאשם התיישב סמוך לקטינות כשהוא לבוש במכנס בגד ים, הוציא את איבר מינו והתקרב לעברן, לאחר שעברו להתיישב במקום אחר שב והתיישב בסמיכות אליהן ושוב הוציא את איבר מינו ממכנסיו והחל לגעת בו בידו. במקביל התקרב אליהן ונגע עם גופו בידה של אחת מהן.
2. כתב האישום הוגש ביום 26.7.20 יחד עם הסדר טיעון אותו גיבשו הצדדים בעקבות שימוע. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגיש ב"כ הנאשם בקשה לאיסור פרסום שם הנאשם. עמדת המדינה היתה כי אינה מתנגדת לאיסור הפרסום עד לקיום דיון בבקשה אך עמדתה העקרונית היא שאין מקום לאיסור הפרסום.
3. בדיון שהתקיים ביום 9.8.20 הודה הנאשם והורשע ולאחר מכן הופנה אל הממונה על עבודות השירות ולמרכז להערכת מסוכנות מינית.
4. ביום 23.11.20 נשמעו טיעונים לעונש וכן התקיים דיון בשאלת פרסום שמו של הנאשם.
5. מטעם הנאשם הוגשה חוות דעת פסיכיאטר דר' ראפס (ס/1). הפסיכיאטר מכיר את הנאשם מנובמבר 2019 מיד לאחר הארועים המתוארים בכתב האישום. על פי חוות הדעת מצבו של הנאשם מחמיר ככל שהדיון מתקרב וקרבה ההכרעה בשאלת הפרסום. לדבריו בחודש האחרון "חלה ירידה חדה במצבו הנפשי, הוא בקושי ישן ובקושי אוכל ואיבד 4 ק"ג ממשקלו". הנאשם ביקש להתאשפז בב"ח פסיכיאטרי על מנת שישגיחו עליו במידה ושמו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

07 דצמבר 2020

ת"פ [redacted] מדינת ישראל נ' [redacted] (אסור בפרסום)

1 יפורסם שכן הוא חושש מאיבוד שליטה. כן מתאר הפסיכיאטר עיסוק אובססיבי בשאלת
 2 הפרסום. הפסיכיאטר סיכם כי "מצבו הקליני של [הנאשם] רע! לא מדובר היום בהפרעת
 3 הסתגלות אלא בגל דכאוני מגיורי רוגש. הוא לא ישן ולא אוכל ועסוק אובססיבית בחיפוש
 4 שמו... המצב נורא והיום יש להתרשם מסיכון לעצמי שהולכת לגוברת... היום יש להתחשב
 5 ברצינות בסיכון לעצמי [...] מוכן לעיתים לפגוע בעצמו ואין לו שליטה על כך. לפרסום שמו
 6 עלולות להיות תוצאות קטלניות".

טיעוני הצדדים

7
 8 6. **ב"כ המאשימה** התייחס לפרסום כעקרון על והצביע על חשיבותו באזהרת הציבור מפני
 9 עבריו מין. דברים אלו חשובים במיוחד משום שלנאשם יש הפרעה בתחום המין ומסוכנות
 10 שאינה נמוכה. לעמדת המאשימה כאשר מדובר בעבירת מין בקטינות, שבוצעה בפומבי אין
 11 כל מקום לאסור הפרסום. כן נטען כי עניינו של הנאשם אינו שונה מכל אדם אחר שיפגע
 12 בשל פרסום והגברת החרדה בה חש הנאשם אינה שונה מאחרים במצבו. עוד הביע התובע
 13 חשש כי מדובר בהתנהגות מניפולטיבית של הנאשם שכן פנה לטיפול רק לאחר הארוע. כמו
 14 כן בעוד הדאגה המרכזית היתה מפני חשיפת הארוע בפני אשתו המציאות הוכיחה כי
 15 הקשר עמד בחשיפה ואף התחזק לאחר מכן. לעמדת המאשימה סוג העבירה שבוצע במקום
 16 ציבורי לעיני אחרים אינו מתיישב עם חרדה מפני חשיפה. כן הפנה התובע לפער בין מכתבה
 17 של הרופאה המטפלת אשר התייחסה לשיפור לבין חוות דעת מומחה ההגנה. לכך הוסיף כי
 18 החשש מפני קריסת העסק אינו מצדיק איסור פרסום.

19 7. **ב"כ הנאשם** הדגיש כי לא מדובר באדם מניפולטיבי אלא במי שהיה מאושפז בבית חולים
 20 אברנאל במשך 20 יום בעקבות חרדות הפרסום ואין שום ציון במהלך האשפוז כי התרשמו
 21 מהגזמה או מרווח משני. בית החולים מצא לאשפז את הנאשם משום שהשתכנע שקיים
 22 הבדל בינו לבין חרדות של אדם רגיל. הסגור טען כי לא מוטלת עליו חובה להוכיח וודאות
 23 לגרימת נזק חמור אלא וודאות קרובה. בנטל זה עמד כן התייחס לאינטרסים המנוגדים
 24 ולכך שבמקרה זה יש להעדיף את הנאשם על פני האינטרס הציבורי שכן הסיכון להישנות
 25 עבירות נמוך, מדובר בארוע אחד לאדם ללא עבר פלילי.

דיון והכרעה

26
 27
 28 8. אין חולק כי הכלל הוא פומביות. בעזרת הפרסום נשמר אמון הציבור ברשות השופטת
 29 ונשמר עקרון השוויון בין נאשמים. עקרון פומביות הדיון מעוגן בסעיף 3 לחוק יסוד:
 30 השפיטה ובסעיף 68(א) לחוק בתי המשפט (נוסח משולב), התשמ"ד-1984. עקרון זה הינו
 31 "אחד העקרונות החוקתיים המרכזיים שביסוד שיטת המשפט שלנו" (ע"פ 9695/10 אבו
 32 ערישה נ' מדינת ישראל, והאסמכתאות שם (23.01.2011); וכן ראו ע"פ 353/88 וילנר נ'
 33 מדינת ישראל, פ"ד מה(2) 444, 450 (1991)). עוד נקבע, כי את החריגים לעקרון פומביות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

07 דצמבר 2020

ת"פ מדינת ישראל נ' [REDACTED] (אסור בפרסום)

- 1 הדיון, יש לפרש על דרך הצמצום ואין לחרוג מעקרון זה, אלא לאחר שקילה זהירה ועל דרך
 2 הצמצום (ראו ע"א 5185/93 היועץ המשפטי לממשלה נ' מרום, פ"ד מט(1) 318, 341
 3 ((1995)).
 4 9. עם זאת ככל העקרונות אין לראות בפומביות עקרון מוחלט אלא עקרון יחסי. יש ובמקרים
 5 חריגים יסוג מפני זכויות ואינטרסים נוגדים.
 6 10. סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב] מאפשר לאסור פרסום במידה שבית המשפט
 7 רואה צורך בכך לשם הגנה על בטחונו של בעל דין או לשם מניעת פגיעה חמורה בפרטיותו.
 8 11. בעניין "בטחונו של בעל הדין": בש"פ 197/12 עמי חדד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו,
 9 16.2.2012), עניין יפת.

10 פירוטו של מקרא כי במילים "בטחונו של בעל דין" הכוונה היא לפגיעה של אדם
 11 אחר בנאשם, אלא שפירוש תכליתי של הסעיף כולל גם מצב בו קיים סיכון
 12 שהנאשם יפגע בעצמו בשל חשיפתו לציבור. עם זאת, מאחר שהכלל הוא
 13 פומביות הדיון, הנטל הוא על הנאשם המבקש לאסור את פרסום שמו ועליו
 14 להראות כי פרסום שמו עלול לפגוע בו פגיעה של ממש, ופגיעה בלתי הדירה
 15 במובן זה שגם זיכוי לא יוכל להחזיר את המצב לקדמותו.

- 16 12. ברע"פ 1201/12 קטיעי נ' מדינת ישראל (9.1.14) נדונה פגיעה חמורה בפרטיות הנאשם על
 17 רקע חשש מפרסום באינטרנט של עבירות המין בהן הורשע. בפסקה 19 לפסק הדין בחן בית
 18 המשפט את השיקולים השונים:

19 "19. [...] הכלל בדבר פרסום תוכנו של הליך משפטי נסוג לאחור אם הוכחה
 20 קיומה של פגיעה פוטנציאלית בזכות לפרטיות. יש להדגיש שלא כל פגיעה
 21 תיצור יסוד להטלת איסור פרסום על פי סעיף 70(ד), אלא רק פגיעה חמורה
 22 בפרטיות. חומרת הפגיעה מושפעת מאופי המידע שמבוקש פרסומו. ככל
 23 שהוא משתייך לעניינים בליבת המונח פרטיות, ניטה לראותם כפגיעה חמורה
 24 בפרטיות (ע"א 4963/07 ידיעות אחרונות בע"מ נ' פלוני, [פורסם בנבו] פס' 10
 25 לפסק הדין (27.02.08)). בנוסף, אף חשיפת חומר שתגרום לנזק בלתי הפיך
 26 למורשע או לצד ג' שחורג מנזק "סתם" עשוי להביא לפגיעה חמורה בפרטיותו
 27 של אדם (ע"פ 9150/08 מדינת ישראל נ' איתמר ביטון, [פורסם בנבו] פס' 10
 28 לפסק הדין (23.07.09)).

29 [...]

30 עודנו מצויים בגדר סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט, לפיו הפומביות היא הכלל
 31 ואיסור הפרסום הוא החריג. המחוקק העמיד את נקודת הסטייה מהפרסום
 32 הפומבי של הליכים משפטיים במקום בו נגרמת פגיעה חמורה בפרטיות. ללא
 33 שינוי חקיקתי, אין מקום כי נשנה מהאיזון הקיים היום בסעיף 70(ד) לחוק
 34 בתי המשפט. איזון זה הינו ניטרלי לטכנולוגיה. דהיינו, לא ניתן לשקול את
 35 הפרסום באינטרנט כיוצר פגיעה חמורה כשלעצמו (השוו לערעור בגדרו
 36 נדחתה טענה זו: ע"פ 9695/10 פואד אבו ערישה נ' מדינת ישראל [פורסם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

07 דצמבר 2020

ת"פ [redacted] מדינת ישראל נ' [redacted] (אסור בפרסום)

- 1 ניתן להניח כי פרסום שמו של המורשע, מסב נזק לשמו,
 2 לכבודו ולמשפחתו (השוו: בש"פ 10731/08 מיצקין נ' מדינת ישראל [פורסם
 3 בנבו] (4.01.09)). ואולם אין די בנזק זה הנלווה מטבעו לפרסום פסק דין
 4 מרשיע, אף אם הוא מפורסם באינטרנט. קבלת העמדה של המבקשים תהפוך
 5 את החריג לכלל והכלל לחריג. הואיל ועסקינן בכלל-על, שמעוגן גם בחוק
 6 יסוד: השפיטה, כל עוד שהמחוקק לא שינה את דברו, אל לבית המשפט
 7 לערוך איזונים שעשויים לשנות את הכללים מהיסוד".
- 8 13. המקרה של הנאשם שייך לאחד מאותם מקרים חריגים בהם קיימת הצדקה לאיסור
 9 פרסום שמו. חוות הדעת הפסיכיאטרית מצביעה על חשש לאובדנות. שמעתי את
 10 הפסיכיאטר ועדותו נותרה יציבה בחקירה נגדית ממושכת. מדובר במי שמטפל בנאשם ועל
 11 כן יש לבחון בזהירות האם הקשר הטיפולי משפיע על התוכן ועל רצונו לסייע לנאשם מעבר
 12 למתן חוות דעת מקצועית. מנגד, סוג כזה של חוות דעת ינתן תמיד על ידי מי שמכיר את
 13 הנאשם במסגרת הטיפול ועל שום אותה היכרות יש ביכולתו להעריך באופן מקצועי את
 14 הסכנות המיוחדות לאותו אדם. התרשמתי שהפסיכיאטר הוא איש מקצוע מנוסה ואינו
 15 בבחינת שופר לנאשם. בעדותו בבית המשפט חזר הפסיכיאטר על עמדתו והוסיף כי הוא
 16 מומחה בפסיכיאטריה מזה 30 שנה ומכיר את הנאשם בעקבות פנייתו לטיפול סמוך לאחר
 17 ארועי כתב האישום. הפסיכיאטר שב על עמדתו כי פרסום שם הנאשם יביא להחמרה קשה
 18 במצבו הנפשי, להסתגרות, חוסר תפקוד מלא בכל תחומי חייו עד כדי סכנת אובדנות.
 19 הפסיכיאטר שלל בחקירתו הנגדית אפשרות כי מדובר במתחזה. לדבריו מדובר באדם
 20 העובר בין קצוות וחי חיי פיצול. בין האחזות במה שנתפס בינו כמושלם לבין תחושת אובדן
 21 מוחלט, בין חשיפה מוחלטת בעת ביצוע העבירה לבין צורך בסוד מוחלט לגבי עולמו הפנימי
 22 (עמ' 13 ש' 29). הפסיכיאטר עמד על דעתו כי פרסום יביא לפגיעה קשה במצבו הנפשי של
 23 הנאשם (עמ' 13 ש' 20 ובעמ' 14 ש' 12).
- 24 14. חרדת הפרסום של הנאשם והקשר בינה לבין סכנת אובדנות מופיעים גם בסיכום מבית
 25 חולים אברבנאל ואף זאת לאחר תקופת אשפוז לא קצרה (ת/1). הנאשם אנשפו בתקופה
 26 שבין 9.8.20 ועד 27.8.20. בסיבת האשפוז נכתב כי הנאשם במצב דכאוני חרדתי כתגובה
 27 למצב דחק, מחשבות אובדניות. הפניה נעשתה ביום שבו התקיים דיון בבית המשפט.
 28 הנאשם דיווח על כך שאינו מסוגל להתמודד עם תהליכים משפטיים, מסר על מחשבות
 29 אובדניות חוזרות שגורמות לירידה בתפקוד יומיומי ופנה לקבלת עזרה. במהלך האשפוז
 30 עלה עיסוק חוזר והצפה רגשית בלתי סבילה בעקבות פרסום אפשרי של שמו כעברייני מין.
 31 לאחר טיפול תרופתי והשגת הפחתה במתח, שוחרר להמשך טיפול ומעקב על ידי רופאיו
 32 בקהילה.
- 33 15. העובדה שגורמי טיפול אוביקטיביים התרשמו מעוצמת החרדות ומן הכוונות האובדניות
 34 ללא כל רמז להאדרת סימפטומים או לשימוש מניפולטיבי באשפוז למטרות רווח משני אף
 35 היא מחזקת את העמדה כי החשש הוא ממשי ואמיתי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

07 דצמבר 2020

ת"פ [REDACTED] מדינת ישראל נ' [REDACTED] (אסור בפרסום)

- 1 16. הערכת המסוכנות המינית שהוגשה אף היא מתייחסת אל הנאשם כמי שסובל מחרדות,
- 2 דכאון ואובססיביות (תאר מחשבות טורדניות וכדרך להתמודד עם חשש הפרסום נכנס
- 3 פעמים רבות ביום לתארים אינטרנטיים וחיפש אם שמו התפרסם). מעריכת המסוכנות
- 4 ציינה כי על רקע אישיותו החרדתית הוא רגיש מאד לאמירות מהסביבה כלפיו.
- 5 17. לאלו מצטרף גם מכתבה של הפסיכולוגית המטפלת [REDACTED] (ס/4) אשר אף היא תארה את
- 6 סוגית הפרסום כנושא שמדיר שינה מעיני הנאשם ומנהל את חייו באופן שמוביל אותו
- 7 לחרדה ולדיכאון. בסיכום שבעה חודשים של טיפול התרשמה הפסיכולוגית כי הנאשם בעל
- 8 גישה רצינית ואחראית להליך הטיפולי ובעל מוטיבציה אותנטית לעשות שינוי בחייו.
- 9 ההתגייסות המלאה לטיפול והשתתפות בו באופן כן ומחויב יש בה להפחית את הסיכון
- 10 באופן שמפחית מעוצמת הפגיעה באינטרס הציבורי מחמת העדר הפרסום.
- 11 18. אחד מהרציונלים התומכים בפרסום שמות עברייני מין הוא הרצון למנוע פגיעה בקורבנות
- 12 נוספים. אותם קורבנות שיכלו להיזהר מן הנאשם לו פרסם שמו. כאמור, חשש זה מופחת
- 13 מקום שבו הנאשם עשה כבוד דרך טיפולית בזמן שעמד לרשותו וכאשר המרכז להערכת
- 14 מסוכנות מינית העריך את המסוכנות המינית ברמה בינונית-נמוכה.
- 15 19. כל קשת המאבחנים, הן פרטיים והן אוביקטיביים התייחסה למבנה האישיות הייחודי של
- 16 הנאשם, לקיום חרדות מאפשרות הפרסום והשלכותיהן על הנאשם. לדברים ביטוי מפורש
- 17 במסמכים והם עלו בבירור בעדות הפסיכיאטר. שוכנעתי כי בעניינו של הנאשם עלולה
- 18 להגרם לו פגיעה חמורה כתוצאה מן הפרסום עד כדי סכנה לפגיעה עצמית וסכנה זו אשר
- 19 מקורה באופיו בנסיבות חייו ובמבנה האישיות שלו גוברת על האינטרס הציבורי בפרסום
- 20 שמו.
- 21 20. אני נעתרת לבקשה ומורה על איסור פרסום שם הנאשם או כל פרט שיכול להביא לזיהויו.

22
23
24
25
26

ניתנה והודעה היום כ"א כסלו תשפ"א, 07/12/2020 במעמד הנוכחים.

נעה תבור, שופטת
סגנית נשיא

27
28
29
30
31
32

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

07 דצמבר 2020

ת"פ [redacted] מדינת ישראל נ' [redacted] (אסור בפרסום)

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

גזר דין

כללי

1. הנאשם, יליד 1979, הורשע על בסיס הודאתו בעבירה של מעשה מגונה בקטינה מתחת לגיל 14 לפי סעיף 348(א) ביחד עם סעיף 345(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
2. בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 09.11.19, שהו שתי קטינות בנות כ- 12 ו- 13, בשטח מועדון בקרבת ברכה. הקטינות שכבו להשתזף על גבי שולחן המיועד למשחק טניס שולחן. הנאשם התייצב בסמוך אליהן, כשהוא לבוש במכנס בגד ים קצר, הוציא את איבר מינו מפתח המכנס והתקרב לעבר הקטינות. משהבחינו בו הקטינות קמו מהמקום והתיישבו על שולחן אחר. הנאשם התיישב בסמיכות אליהן במרחק של מטרים ספורים. הנאשם הוציא את איבר מינו ממכנסיו מכיוון פתח המותניים והחל לגעת באיבר מינו באמצעות ידו. במקביל התקרב הנאשם אל הקטינות מספר פעמים, נגע עם גופו בידה של אחת הקטינות ושאל אותן אם ידוע להן מתי נסגר המקום. אישה שהבחינה במתרחש, צעקה על הנאשם, הזעיקה עזרה והרחיקה את הקטינות מהמקום.
3. על פי ההסכמות בין הצדדים הופנה הנאשם למרכז להערכת מסוכנות מינית. סוכם כי אם המסוכנות לא תהיה גבוהה, תעתור המאשימה לעונש מאסר שלא יעלה על 7 חודשים ואילו ההגנה תטען להשתת עונש מאסר בפועל שלא יפחת מ-4 חודשים. כן הוסכם כי הצדדים יעתרו במשותף להשית על הנאשם עונש מאסר על תנאי ופיצוי בסך 20,000 ₪ לכל מתלוננת.
4. מהערכת מסוכנות מינית מיום 15.10.20 עולה כי רמת מסוכנותו המינית של הנאשם בינונית - נמוכה.
5. חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 17.11.20 מצאה את הנאשם כשיר לריצוי מאסר בעבודות שירות.

טיעוני הצדדים

6. ב"כ המאשימה ביקש לקבוע מתחם שבין 4 ל- 18 חודשי מאסר. התובע התייחס לכך שמדובר בארוע מתמשך ועתר לגזור עונש שאינו בתחתית המתחם בשל המסוכנות שאיננה נמוכה ובשל העובדה שהנאשם לא עיבד את המניעים לעבירה באופן מלא. לפיכך עתר לגזירת עונש לתקופה של 7 חודשים וענישה נלווית.
7. ב"כ הנאשם התייחס להודאה המלאה של הנאשם והבעת החרטה המידית והעובדה שכתב האישום הוגש לבית המשפט יחד עם הסדר טיעון וזאת משום תחושת הדחיפות של הנאשם לסיום ההליך בהודאה מלאה. הסגור התייחס לגובה הפיצוי ביחס לתיקים אחרים והעובדה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

07 דצמבר 2020

ת"פ [REDACTED] מדינת ישראל נ' [REDACTED] (אסור בפרסום)

1 שהנאשם אינו מסוכן לקטינות כפי שעולה מהערכת המסוכנות המינית. הסנגור הוסיף כי
 2 מדובר באדם ללא הרשעות קודמות ועתר להסתפק ב-4 חודשי מאסר בעבודות שירות וענישה
 3 נלווית.
 4 **הנאשם** בדבר שב והביע צער וחרטה על הנזק שגרם לקורבנות. הנאשם סיפר על הטיפול שהוא
 5 נמצא בו במשך שנה כדי למנוע הישנות עבירות בעתיד.
 6

דיון והכרעה

7
 8 **9. הערך החברתי** שנפגע הוא הצורך החיוני להגן על קטינים מפני פגיעה בגופם ובנפשם על ידי
 9 בגירים המנצלים את פערי הכוחות לשם מילוי תאוותיהם שלהם. לא ניתן להפריז בחשיבות
 10 הגנה על קטינים במרחב הציבורי והרצון להבטיח כי לא ייחשפו למעשים מיניים שלא מרצונם.
 11 בבחינת עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים שקלתי העובדה שהמעשים נעשו ללא מגע באיברי מין
 12 של הקטינות והנגיעה ביד של אחת מהן היתה קצרה. שקלתי העובדה שמדובר במעשים שלא
 13 קדם להם תכנון מורכב ונעשו במרחב ציבורי ולא על ידי אדם שיש לו מערכת יחסים מתמשכת
 14 עם הנפגעות. שקלתי פוטנציאל הנזק שעלול להיגרם והנזק שנגרם בפועל כפי שעולה מהצהרת
 15 נפגעת העבירה (ת/2).
 16 **10.** טווח הענישה המוסכם בין הצדדים סביר והולם את מדיניות הענישה הנוהגת ואני מקבלת
 17 עמדת הצדדים כי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם ראשיתו במספר חודשי מאסר שניתן
 18 לרצות בעבודות שירות. שקלתי הודאת הנאשם והחרטה המלאה שהביע. לחרטה זו נלווה
 19 מרכיב מוחשי בדרך של פיצוי. שקלתי התגייסות הנאשם לטיפול והתמדתו בו בחודשים שחלפו.
 20 כן שקלתי העדר הרשעות קודמות.
 21

אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

22
 23 **א. 5 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות.** הנאשם יבצע את עבודות שירות [REDACTED]
 24 5 ימים בשבוע, על פי טווח השעות המתאפשר בחוק. תחילתן של ביצוע
 25 העבודות [REDACTED] והן תהיינה בפקח אחראי רס"מ [REDACTED] מס' נייד:
 26 [REDACTED]
 27 **על הנאשם להתייצב לפני מפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה בתאריך תחילת**
 28 **העבודה, בשעה 08:00, במפקדת מחוז מרכז, יחידת עבודות שירות, ת"ד 81, רמלה.**
 29 אני מודיעה לנאשם כי עליו להודיע לממונה על כל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו, וכן עליו
 30 לעמוד בתנאי הפיקוח, שכן אי מילוי עבודות השירות על פי הנחיות המפקח, עלול להביא
 31 להפסקתן ולכליאה במתקן כליאה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

07 דצמבר 2020

ת"פ [redacted] מדינת ישראל נ' [redacted] (אסור בפרסום)

- 1 ב. 8 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה בה הורשע.
2 ג. פיצוי בסך 20,000 ₪ לכל אחת משתי המתלוננות (הפיצוי הופקד).
3
4 ניתן צו כללי למוצגים לפי שיקול דעת קצין המשטרה. המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם
5 עפ"י החלטת קצין משטרה.
6 ככל שהופקד פיקדון בתיק או בתיק המעצרים הקשור לתיק זה ובהעדר מניעה על פי דין, יוחזר
7 הפיקדון למפקיד או לידי מי מטעמו עפ"י יפוי כוח.
8 המזכירות תעביר העתק לממונה על עבודות שירות.
9
10 זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.
11
12 ניתן והודע היום כ"א כסלו תשפ"א, 07/12/2020 במעמד הנוכחים.
13

נעה תבור, שופטת
סגנית נשיא

14